

**Postanowienie z dnia 4 kwietnia 1995 r.
I PRN 5/95**

Mylne oznaczenie pisma procesowego stanowiącego rewizję i inne oczywiste jego niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania mu biegu i rozpoznania we właściwym trybie jako rewizji, jeżeli pismo to zawierało oznaczenie zaskarżonego wyroku, przytoczenie podstaw rewizji i ich uzasadnienie oraz wniosek o jego zmianę (art. 130 § 1 w związku z art. 370 k.p.c.).

Przewodniczący SSN: Maria Mańkowska, Sędziowie SN: Józef Iwulski (sprawozdawca), Walerian Sanetra

Sąd Najwyższy, przy udziale prokuratora Jana Szewczyka, po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 1995 r. sprawy z powództwa Anny S. przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowemu "K." Spółce z o.o. w E. o przywrócenie do pracy, na skutek rewizji nadzwyczajnej Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego [...] od postanowienia Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Elku z dnia 24 listopada 1994 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie

U z a s a d n i e n i e

Powódka Anna S. wniosła o przywrócenie jej do pracy w Przedsiębiorstwie Usługowo-Handlowym "K." Spółka z o.o. w E.

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Elku wyrokiem z dnia 28 października 1994 r., [...], oddalił powództwo.

W dniu 2 listopada 1994 r. powódka złożyła w Sądzie Rejonowym pismo, za tytułowane "odwołanie", adresowane do Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku. W piśmie tym powódka zakwestionowała wyrok z dnia 28 października 1994 r., zarzucając mu niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy oraz sprzeczność ustaleń z zebrany materiał dowodowy.

Sąd Rejonowy potraktował to pismo jako wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie go powódce, co też nastąpiło w dniu 10 listopada 1994 r.

W dniu 21 listopada 1994 r. powódka przesłała za pośrednictwem Sądu Rejonowego rewizję od wyroku z dnia 28 października 1994 r., którą Sąd, postanowieniem z dnia 24 listopada 1994 r. odrzucił, jako złożoną po terminie. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu tego postanowienia stwierdził, że doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem wskutek błędnego potraktowania pisma strony jako wniosku w tym przedmiocie, nie wpływa na bieg terminu do złożenia rewizji. Termin ten, zdaniem Sądu Rejonowego, biegnie w takiej sytuacji od daty, w której upłynął termin do żądania doręczenia uzasadnienia (art. 371 § 2 k.p.c.). Wobec tego Sąd Rejonowy uznał rewizję za złożoną po terminie, tj. po upływie 21 dni od daty publikacji wyroku. Postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 24 listopada 1994 r. uprawomocniło się.

Rewizję nadzwyczajną od tego postanowienia wniósł Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, który zarzucił mu rażące naruszenie przepisów art. 371 i 369 pkt 5 k.p.c. oraz zasady dwuinstancyjności postępowania sądowego. Zdaniem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego powódka zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego, oddalający jej powództwo, już w dacie złożenia pierwszego pisma skierowanego do sądu drugiej instancji, co nastąpiło dnia 2 listopada 1994 r., a więc w cztery dni od ogłoszenia wyroku. Rewizji tej Sąd Rejonowy nie nadał biegu. Błędna ocena Sądu Rejonowego, iż rewizja powódki jest wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia, a następnie "wycofanie" się przez ten Sąd z owej interpretacji, doprowadziło do ograniczenia możliwości obrony przez powódkę jej praw.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 367 k.p.c. od wyroków sądu pierwszej instancji przysługuje rewizja. Rewizję wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem (art. 371 § 1 k.p.c.). Sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku strona może żądać w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia wyroku (art. 328 § 1 k.p.c.). Jeżeli jednak strona nie żądała uzasadnienia wyroku w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia rewizji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do żądania uzasadnienia (art. 371 § 2 k.p.c.). Sąd pierwszej instancji sporządza wówczas uzasadnienie wyroku, lecz nie doręcza go stronie (art. 328 § 1 in fine k.p.c.).

Z przepisów tych wynika, że strona dążąca do złożenia rewizji może wybrać jeden z dwóch sposobów postępowania. Może w terminie siedmiu dni od ogłoszenia wyroku zażądać sporządzenia i doręczenia jej uzasadnienia wyroku. Wówczas termin do złożenia rewizji wynosi dwa tygodnie od doręczenia wyroku wraz z uzasadnieniem. Strona może jednak zrezygnować z żądania doręczenia jej uzasadnienia wyroku i w terminie 21 dni od ogłoszenia jego sentencji złożyć rewizję. Sąd pierwszej instancji sporządza wówczas uzasadnienie zaskarżonego wyroku, lecz nie doręcza go stronie.

Wybór jednego z tych sposobów zaskarżenia wyroku należy do strony i nie może być przez sąd pierwszej instancji modyfikowany. W szczególności, jeżeli strona w terminie 21 dni od ogłoszenia wyroku złoży rewizję, to sąd pierwszej instancji nie może potraktować jej jako wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Zgodnie z art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go we właściwym trybie. Biorąc także to pod uwagę, należy uznać, że pismo powódki z dnia 2 listopada 1994 r. spełniło warunki wymagane dla rewizji. Zawierało ono bowiem oznaczenie zaskarżonego wyroku, przytoczenie podstaw rewizji i ich uzasadnienie oraz wnioski o zmianę wyroku (art. 370 k.p.c.). Pismu temu należało więc nadać bieg jako rewizji, złożonej w terminie z art. 371 § 2 k.p.c., bez żądania sporządzenia i doręczenia uzasadnienia wyroku. Sąd Rejonowy rażąco naruszając powołane przepisy, potraktował to pismo jako wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku, a następnie błędnie odrzucił rewizję powódki uznając, że stanowi ją pismo z dnia 21 listopada 1994 r.

Skutkuje to uwzględnienie rewizji nadzwyczajnej i uchylenie zaskarżonego postanowienia jako wydanego z rażącym naruszeniem wskazanych wyżej przepisów (art. 422 § 1 k.p.c.). W tej sytuacji, rzeczą Sądu Rejonowego będzie nadanie dalszego biegu

rewizji powódki, złożonej pismem z dnia 2 listopada 1994 r.

=====